

“Αεροσκάφος της Malaysia Airlines πέταξε χθες επάνω από τη **Συρία** για να αποφύγει τον εναέριο χώρο της **Ουκρανίας** μετά την τραγωδία της περασμένης εβδομάδας, επιβεβαίωσε η αεροπορική εταιρεία, τονίζοντας ότι η πορεία αυτή είναι σύμφωνη με τους διεθνείς κανόνες”.

Η είδηση μεταδόθηκε από ελληνικά και διεθνή μέσα στις 22 Ιούλη και φάνταζε σαν μακάβριο αστείο. Αεροπλάνο με εκατοντάδες επιβάτες παρακάμπτει λοιπόν μια περιοχή όπου ο θάνατος έχει ήδη καταπιεί 298 ανθρώπους, καταφεύγοντας στην κόλαση της Συρίας, όπου από την αρχή του εμφυλίου και έως το τέλος της περασμένης χρονιάς είχαν χάσει τη ζωή τους 11.420 παιδιά και εκατοντάδες χιλιάδες πολίτες.

Θυμηθήκαμε λοιπόν ότι εκτός από τη φρίκη ενός πολέμου που επιβάλλουν με νύχια και με δόντια ΕΕ, ΗΠΑ να ναζί στην Ουκρανία, υπάρχει ακόμη και ο πόλεμος στη Συρία, όπου ο “πολιτισμένος κόσμος” μάχεται μέσω των Τζιχαντιστών και της Αλ Κάιντα.

Μιλάμε για τη Συρία...

Δυτικά από την άγρια φωτιά του Ιράκ. Εκεί όπου οι Αμερικανοί με δύο διαδοχικές εισβολές και αιματηρή κατοχή, οδήγησαν στο σφαγιασμό ενός λαού, στο διαμελισμό ενός κοσμικού κράτους και σε ένα φρικτό πόλεμο όλων εναντίον όλων.

Βόρεια από το μακελειό της Γάζας και της μαρτυρικής Παλαιστίνης. Εκεί όπου ο “ελεύθερος κόσμος” στηρίζει τους φονιάδες ενάντια σε ένα λαό που επιμένει να θέλει να ζήσει, επικρίνοντας ευγενικά την ...ασυμμετρία πολεμικών μέσων και την ...αστοχία των πυραύλων και οβίδων.

Όχι μακριά από την Λιβύη. Εκεί όπου η επέμβαση του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, οδήγησε σε μια απίστευτη αλληλοσφαγή μεταξύ πάνοπλων από τους ίδιους συμμοριών κατσαπλιάδων.

Ο κατάλογος είναι φυσικά μακρύς και μας φωνάζει ότι κάτι συμβαίνει στον κόσμο μας, που υπερβαίνει το τυχαίο και την εξαίρεση.

Τα ΜΜΕ ταΐζουν τη μεταφυσική προσέγγιση για τα “παιχνίδια της μοίρας”: *Επιβάτης -λένε- την τελευταία στιγμή, δεν μπήκε στην πτήση ΜΗ4 από Άμστερνταμ προς Κουάλα Λουμπόρ, ενώ επίσης από θαύμα ο ίδιος γλύτωσε το θάνατο στις 8 Μαρτίου όταν τελικά δεν επιβιβάστηκε στην άλλη θανατηφόρα πτήση ΜΗ370 και πάλι της Malaysia Airlines όπου χάθηκαν στον Ειρηνικό ωκεανό 239 άνθρωποι...*

“Τόσο το καλό λοιπόν, όσο και το κακό είναι γραμμένα και το να σκαλίζεις τα πράγματα είναι ανώφελο”, φαίνεται να είναι το ηθικό δίδαγμα.

Και όμως ο σύγχρονος καπιταλιστικός κόσμος μυρίζει μπαρούτι και αίμα. Στον ίδιο βαθμό που ξεχειλίζει από κυνισμό και υποκρισία.

Η αμφισβήτηση της οικονομικής ηγεμονίας των ΗΠΑ, δεν οδηγεί από πολιτική και στρατιωτική άποψη σε μια ήρεμη πολυπολική πραγματικότητα. Οι κυρίαρχες καπιταλιστικές χώρες, μέσω των οργανισμών τους, καθώς και των διανοουμένων και δημοσιογράφων που έχουν πουλήσει την ψυχή τους στο διάβολο, αρέσκονται να δείχνουν τους παράγοντες της αταξίας στον δήθεν “καθυστερημένο” κόσμο. Τυχαίνει βεβαίως αυτοί οι απροσάρμοστοι στην επιζητούμενη νέα ιμπεριαλιστική τάξη να βρίσκονται σε ζώνες με

κοιτάσματα πετρελαίου, σε περάσματα αγωγών φυσικού αερίου ή σε άλλα σημεία στρατηγικής σημασίας...

Ο Τρίτος παγκόσμιος πόλεμος, δεν μοιάζει ούτε με το Δεύτερο, ούτε με τον Πρώτο.

Δεν αποκρυσταλλώνεται εύκολα σε ορατά χαρακώματα, στρατόπεδα και σταθερές συμμαχίες.

Δεν γενικεύεται με τον τρόπο που γνωρίζουμε.

Είναι ένας άγριος κοινωνικός πόλεμος εναντίον του κόσμου της εργασίας σε πλανητικό επίπεδο.

Είναι ένας πόλεμος ενάντια στη δημοκρατία, την ελευθερία, την αξιοπρέπεια, το δικαίωμα εθνικού αυτοκαθορισμού και επιλογής κοινωνικής πορείας για αρκετές εθνότητες και πολύ περισσότερους λαούς και χώρες.

Είναι ένας πόλεμος ενάντια στη φύση, στη βιόσφαιρα, την οικολογική ισορροπία. Είναι ένας πόλεμος αφανισμού του μέλλοντος.

Είναι ένας πόλεμος των “μεγάλων”, μέσω ενός διχτύου πολέμων και στρατών των “μικρών”. Οι πρώτοι εισφέρουν τα φονικά όπλα, οι δεύτεροι το αίμα τους.

Είναι όμως μόνο αυτά; Και θα είναι μόνο αυτά και αύριο;

Ένα άρθρο στις 13 Ιουνίου, στους New York Times, πρέπει να προσεχτεί και συζητηθεί.

Ο τίτλος του ήταν εντελώς ενδεικτικός, όσο και ανησυχητικός: **“Η έλλειψη μεγάλων πολέμων πιθανά βλάπτει την οικονομική ανάπτυξη”** (*The Lack of Major Wars May Be Hurting Economic Growth*)

Το άρθρο υπογράφει ο Τάϊλερ Κόουεν, καθηγητής οικονομικών στο Πανεπιστήμιο «George Mason», γνωστός από αντίστοιχη αρθρογραφία και σε άλλες περιστάσεις.

Ο συγγραφέας μας ενημερώνει με απόσταση δήθεν ουδετερότητας, ότι “οι οικονομολόγοι”, ανακαλύπτουν μια πρόσθετη αιτία για την στασιμότητα στην καπιταλιστική ανάπτυξη και αυτή δεν είναι άλλη από την **“επιμονή και προσδοκία της ειρήνης”!**

“Όσο αντιφατικό κι αν ακούγεται”, προσθέτει ο συγγραφέας, **“όσο μεγαλύτερη είναι η γαλήνη στον κόσμο, άλλο τόσο καθίσταται λιγότερο επείγουσα η επίτευξη υψηλότερων ρυθμών οικονομικής ανάπτυξης και ως εκ τούτου λιγότερο πιθανή”.**

Και συνεχίζει: “Θεμελιώδεις καινοτομίες, όπως η πυρηνική ενέργεια, οι υπολογιστές και τα σύγχρονα αεροσκάφη ήταν όλα αποτελέσματα της προσπάθειας των αμερικανικών κυβερνήσεων να νικήσουν τις δυνάμεις του Άξονα ή, αργότερα, να κερδίσουν τον Ψυχρό Πόλεμο. Το Διαδίκτυο είχε αρχικά σχεδιαστεί για να βοηθήσει τις ΗΠΑ να αντέξουν μια πυρηνική αναμέτρηση και η Silicon Valley έχει τις ρίζες της στην ανάπτυξη στρατιωτικών προγραμμάτων και όχι στην σημερινή επιχειρηματικότητα των μέσων κοινωνικής δικτύωσης και τις νεοσύστατες επιχειρήσεις. Η εκτόξευση του Σοβιετικού δορυφόρου Σπούτνικ, μάλιστα ήταν αυτή που κέντρισε το αμερικανικό ενδιαφέρον για την επιστήμη και την τεχνολογία και ωφελήθηκε η οικονομική ανάπτυξη αργότερα.”

A Safer World

The number of people who have died in wars has declined sharply since the 20th century.

Battle-related deaths per 100,000 people*

Source: Steven Pinker, Harvard University, based on data from the Human Security Report Project at Simon Fraser University.

* Soldiers plus civilians caught in crossfire; does not include disease- or famine-related deaths in war

Και σήμερα τι γίνεται λοιπόν; Ο συγγραφέας αφού πρώτα παραθέτει ένα γράφημα όπου φαίνεται το “πρόβλημα”, δηλαδή η μείωση των θανάτων από πολέμους, δεν ξεχνά να ισχυροποιήσει τα συμπεράσματά του, μέσω της σύγκρισης.

Κοιτάξτε τι συμβαίνει, μας λέει:

Από τη μια, υπάρχει μια Ευρώπη σε στασιμότητα. Ορίστε το γιατί: “Σήμερα, τα αργά αναπτυσσόμενα κράτη της Δυτικής Ευρώπης έχουν σαφώς πολύ μικρό φόβο κάποιας στρατιωτικής κατάληψής τους και ως εκ τούτου οι πολιτικοί δεν αντιμετωπίζουν σοβαρές κυρώσεις για τη συνέχιση της στασιμότητας”.

Από την άλλη, η Ανατολή πάει καλύτερα οικονομικά και να γιατί: “Στην Ιαπωνία, σε σύγκριση με την Ευρώπη, καθώς είναι αντιμέτωπη με την εδαφική και γεωπολιτική πίεση από την Κίνα, επιχειρείται μια εθνική αναζωογόνηση μέσω των οικονομικών πολιτικών του πρωθυπουργού Σίνζο Άμπε”.

“Δώσε λίγο πόλεμο” λοιπόν, για να κυλήσει αίμα και ίσως χρήμα και πλούτος στη συνέχεια στη γερασμένη Ευρώπη.

Ο Κόουεν αναφέρεται λεπτομερώς σε τοποθετήσεις ακαδημαϊκών και ερευνητών που βλέπουν με αυτό το πρίσμα τη συσχέτιση πολέμου και οικονομικής στασιμότητας στο σύγχρονο καπιταλισμό και αφού αναφέρει μάλλον με απογοήτευση ότι “οι τεχνολογίες έχουν γίνει πολύ πιο καταστροφικές, και έτσι μιας μεγάλης κλίμακας πόλεμος θα ήταν πολύ πιο καταστροφικός από ό, τι πριν”, καταλήγει με το ερώτημα:

“Μπορούμε να κάνουμε κάτι καλύτερο ή η πρόσφατη επικράτηση της ειρήνης είναι μια απλή προσωρινή **φούσκα** που περιμένει να σκάσει;”.

Την ίδια στιγμή η ανθρωπότητα, πρέπει να πεισθεί ότι η παγκόσμια ειρήνη απειλείται από τις

στρακαστρούκες της Παλαιστίνης, τις σφενδόνες και πέτρες των παιδιών της. Ότι την βία στην Ελλάδα αντιπροσωπεύουν οι εμποροϋπάλληλοι που διεκδικούν "όχι δουλειά την Κυριακή" ή αυτοί που θέλουν να υπερασπίσουν δουλειά και εισόδημα, αντί της επαιτείας.

Πολύ περισσότερο: Φανταστείτε τη Βούλτεψη και κάθε όμοιό της, να κρατούν διπλωμένη στα χέρια τους, την "σοβαρή" εφημερίδα με τις ανοιχτά πολεμοχαρείς και αιμοδιψείς απόψεις. Αναλογιστείτε τα κρωξίματά τους, αν κάποιος ψιθύριζε "Να σου δώσω μια να σπάσεις, αχ βρε κόσμε γυάλινε, και να φτιάξω μια καινούργια κοινωνία άλληνη" όπως το απέδωσε ο Καζαντζίδης ή αν τραγουδούσε "Και τις βιτρίνες που χαζεύαμε σημάδεψε και πάτα τη σκανδάλη", όπως το κελάηδησε η Πρωτοψάλτη! Κάτι πιο απαγορευμένο και από την ίδια την ένοπλη επανάσταση....

Πηγή:aristeroblog.gr